

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

VII. Die Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

VII. DIE SEPTEMBRIS.

IOANNES
BAPT. ARCHINTVS SCHOL.

7. Sepremb.
Italus Ro-
mæ. 1574.
xstat. 24.
Soc. 4.

Iesus Ma-
ria.

HVius laudes sunt hæc in Societatis historia: Obedientiâ primis, odio sui, orandi vñsu, quadriennium in Societate, raro omnibus exemplo, vel potius prodigio, vixerat. Etiam in seculo degens SS. IESV & MARIAE nomina, quod le stigmaticum eorum mancipium profiteretur, & assidue cogitaret, sibi in pectore carenti ferro inuaserat; ca sine intermissione iterans diuina nomina: & ardentissima quadam diuini amoris flammâ colliquescens, ad amplissimum, ut omnes augurabantur, cælestis gloria fastigium in natalis Deiparæ peruigilio euolauit.

Hispanus
Xereli. 7.
Sept. 1616.
xstat. 38.
Soc. 20.

Martific.

Crucifixus.

P. I O S E P H
DE ESCALZA.

IAm inde à primis vitæ religiosæ rudimentis in eo totus erat ut assueficeret sese peruincere, id ut à Deo impetraret, carnemque subigeret, eam ferreo cingulo flagris crebro inflicitis, & frequentibus ieiuniis perdomabat. Cibo cineres aspergebat, saxo indormiebat vestitus: corripiebatque somnispacia, ut precandi otium magis extenderet. Cum Ministri munus gerebat, vñus ipse plurimum Coadiutorum obibat officia, eaque infima. Illud sibi altè in animum demiserat; se omnium esse mancipium. Aliquando à labore sessus videre sibi vñsus est eorum se Christum gravi Cruce onustum, atque dicentem: Fili, si tuati-

bi crux videtur grauis: meam aspice neque tibi persuadeas quod sine meis in illa. Etenim tam sum tuus ut me totum pro te tradiderim. Inde incredibili martyrij desiderio accensus, cum plurimos & atrocissimos cruciatus optaret, loco martyrij morbum habuit qui eum per ipsos quinque menses dolore acerbo exercevit.

Demon aliquando fœminæ turpia molientes personâ tectus illum ad fœda pellicere conatus fertur: at ille se ad SS. altaris Sacramentum fugâ propinquuit, & vicit.

P. STEPHANVS
PONGRACZ.

ALuicensis domo, Philosophia Hungar. Cassouie. 7. Theologique studiis in Societate perfunctus, septem annos posuit in iuuentute Rheticis, aliisque disciplinis erudiendâ. Tum scholis, & conuictoribus præfuit; & ad populum pro dignitate dixit. In Cassouieni hæreticorum turbine vñcum P. Melchiorre Grodecio Silesio, ac etiâ Marco Chrysino Strigoniensi Canonico, Cassouie in Domno Regiâ, nunc insigni Societatis Iesu Collegio, quintâ, sextâ, & septimâ Septembbris die domo prodire prohibitus, triduum illud sine cibo, ac portu duxit tam ipse quam socij fame magnâ, sed siti maiore, vexati. Nam obrutus sibi feriâ vi. & Sabbato carnes non admisere; ne apud rudes id esset indicium quod dominis, promissione cessissent, ac fidem orthodoxam, cum Caluhi sectâ commutassent. Cum Canonicus ab hæreticis ad deserendam fidem Catholica- cam.

cam spe bonorum illi transcribendorum invitaretur, Stephanus cum qui ea nunciabat Caluinistam disertè differtè dixit mali daemonis fungi officio; certum sibi ac sociis esse, in Orthodoxa fide mortem præ fortunis vitâque habere. Cum Caluinistæ moriendum illis continuo esse dicerent, & causam eius sententiæ rogarentur à Stephano ac sociis, respondere: *Quia Papista es sis*. Hac vero de causâ, se ac socios mortem libentissimè oppedituros dixit Stephanus; & nudato collo ceruicem exporrexit. Septimâ Septembbris coorto tumultu obuius è conclavi progressus Stephanus rostratâ clavâ ferreâ (bozogany vulgo dictâ) valido istu in pectore percussus, prostratus est. Mox illi caput fune circumstatum, tantâque vi compressum, ut mortuus crederetur. Tota illa nox in cruciatibus diris acta, tenerimis quibusque corporis partibus intra bombardarum rotas contortis. Cruciatus etiam est singulis digitis, gallo scelopi, vt vocant, subiectis & pressis; cùm aures negaret, promittentibus libertatem atque honores, si vel verculo edito ad Caluinî partes transiret. Iterum id, iterumque contentissimo studio cùm negaret Stephanus, dixerit illi, se verò cum ad id tormentorum vi compulsuros. Mox illi vstulatum latutus, usque dum propè esset examis. Præterea constat P. Stephanum, cum iam pluribus vulneribus laceriaceret, ac se à vicino Catholicô (à quo hæc habemus) audiri aduerteret, vicino illi ad retinendam perseveranter fidem Catholicam authorem fuisse, ac hortatorem, quicquid in e tam nobili ingrueret tormentorum. *Age, aiebat voce quâ poterat, Et te bonum Christi militem probe: iam ego ad confitendum dulcissimi Iesu hinc euolo.* Eorum sanguis muris, & sicarij vniuersi vesti aspersus, diu recens apparuit quâ erat fusus, neque abstergi potuit. Ioannes Laios Caluinista, prefectus fuit carnificum; à quibus Stephanus & duo socii in latrinam demum deiecti sunt vulneribus cooperati; sed postea inde extacti, Catharinâ Palhâ Proregis Forgachij coniuge à Bethlephemo id impetrante: quæ postea ritè interrogata, dixit, se, admotis horum pignoribus, à graui cordis palpitatione liberata, post fusas preces. Reperita sunt capita obruncata, facies concisa, latera usque ad costas fœdum in modum exusta. P. Stephani digitus ab illa religiosa, at priuata in veneratione, seruatus. Corpora Tyrnauic, apud S. Clarae Sanctimoniales in Deiparæ Assumptæ sacra æde, sunt condita. Auditos ibidem à religiosis illis Virginibus ad illa corpora cantus Angelicos; ad P. Ioannem Rumeri Austriæ postea Provinciale, scripsit P. Daniel Vasarehelyi; affirmavitque, id Virginem aliis Praefectam paratam esse iuratis testibus confirmare: ad hæc; eadem corpora nec alibi sine miraculis iacuisse. Aliunt etiam nonnulli, corpora è latrina sordibus eruta suavi odore fragrasse; ac hereticum quendam dixisse, auditum à se fuisse concentum Angelicū ad illa corpora tunc adhuc in cloaca iacentia. Excerpto nunc pauca ex iis, quæ è processibus Tyrnauic authoritate Peri Card. Pazmany anno 1628. 12. Sept. Et Georgij Lippai Archiepiscopi Strigonienfis anno 1661. 20 Ian. formati, fide digni testes affirmant, & ego ea in Archivio Romanæ Demus Prof. depositui. Ad mortem se flexis perpetuò ferè humi genibus inter comprecandum præparabant, ad pulchrum agonem fortiter obeundum se inuenient assidue cohortati. Plures narraverè in Regio eiusdem Domus Sacellejo Caffouia lapè noctu visa fuisse lumina in altari, & duos Patres Stephanum ac Melchiorem, unâ cum Marco

*Fides.**Oratio.**Mors.**Altaria.*

TT 3 Cano-

Confessio.

Canonico, post mortem gloriōsē op̄petitam adstare altari vilos, cum admiratione spectantium. Auditum est etiam à nonnullis qui ab annis iam pluribus peccata confessi non fuerant, eos à tribus his imperfectis suisse admonitos, ut Sebesinum (vbi tunc eorum corpora seruabantur) profecti, conscientiam expiarent. Paruere, testati Confessario de S. Francisci familia, se occisorum illorum Patrum monitu ad exomologesim esse inductos. Sophia Partinger Tyrnauiae Sanctimonialis clauda, imò pedum vsu prop̄ capra, cùm semper in lectulo ferè decumberet, voto tandem concepto, partim fulcro, partim Monialium brachiis nixa horum Christi heroum corpora Tyrnauiae apud Moniales tunc iam condita deducta, fusis ibi precibus, nullius ope adiuta, surrexit in pedes de genibus, & baculo istic relicto ad cubiculum rediit, fassa id postea sèpius usque ad mortem, se beneficium illud Deo & horum auxilio debere.

Monialium alia testata est se ad illa corpora sonum organi audiuisse, & totum in quo illa iacuere locum luce perfusum vidisse, lumine foras etiam erumpente. Alia dixit; sonum fidium à se istic auditum, & virorum in eodem loco colloquentium voces; cùm verò ad cubiculum rediret, visos sibi veluti tres viros, seu umbras, quorum duo quadratos pileos habuerint, tertius verò latum pileum, seu galerum, vt vocant. Adiecitque tunc Sancti Audentij corpus (quod nunc ibidem asseruatur) necdum ibi fuisse collocatum. Alia duæ affirmant emicantem ex eodem loco fulgentem quandam lucis radium per portam clausam usque ad ex aduerso dormientis cuiusdam Monialis pectus porrectum eiusdem cordi insedisse, ac per quartam circiter horæ partem amabile illud spe-

ctaculum ab utraque oculis attente usurpatum. Harum altera dicit se, cùm arcæ in qua tres hi Christi heroës iacent, manus languidas sèpius piè ad mouisset, manus à languore nescio quo vegetas retulisse; & sonum organi à se quoque ibidem auditum ante quām istic etiam fuisset conditum corpus S. Audentij. Alia manus ferè contrætas & dolorum plenas, osse uno aliqui ex his tribus Heroibus piè deliniens, & dolores abstersit, & manus integras, cum earum quæ id oculatae testantur admiratione recepit. Alia 2. Iulij in festo Beatissimæ Virg. visitantis post nocturnas preces, vidit è Sacrario (vbi corpora illa quiescunt) effusam lucem, longè lateque porrectam, adeò vt columbae sub tectis ad lumen illud eo usque porrectum perterritæ auolârint. Teresia Bihari ibidem Sanctimonialis hortatu dictæ Sophiæ Partinger votum concepit, se in honorem trium horum Christi Athletarum quotidie rosarium se citaturam; vt à duobus vulneribus, seu potius ulceribus, à quibus curari non poterat, liberaretur. Vix triduo Rosarium ex voto recitârat, cùm nullo alio remedio adhibito, ulcera euauérē, non nisi siccâ cicatrice post se relictâ.

Fuere illa corpora in illo Monastrio in veneratione tanta, vt etiam supplicationes ad illa celebrarentur. Sed posteaquam Româ perlatum est, ne ullis ab Ecclesia in Sanctorum vel Martyrum album necdum relatis, honores publici darentur; obedienter supersedēre piæ Virgines ab illo exercitio pietatis: nec deest quæ dicat, ab eo tempore ad illa corpora nihil admiratione dignum visum esse, aut patratum.

P. EDMVN.

P. EDMUNDVS
AROVSMITHÆVS.

Anglus Læ-
caltice 7.
Sept. 1628.
xstat. 43.
Soc. 5.

Fidet.

Mem.

Huius doctrina hæreticis silentium sèpè imposuit. Captus, in ipso carcere vnum conuertit. Scripto illi obiectum, quod Sacerdos, quod Iesuita, quod seductor esset; quippe qui dixerit: Extra Romanam Ecclesiam neminem saluum fore. Duo testes adfuere qui eum sibi Catholicae fidei amplectendæ authorem fuisse ac suauorem testati sunt. Ideo capit is damnatus, raptari, suspendi, & in frusta secari iussus est. Ter in seculis flebiles genua: Dulcissimè Iesu, inquit, tibi uitam hanc meam in meorum satisfactionem peccatorum ultrè deuoneo. Tum ei quem in mortis tempora vslui sibi futurum

Disce atque
morior.

VIII. DIE SEPTEMBRIS.

IACOBVS.

DIAZ. SCHOL.

8 Septemb.
Hispanus
Tigueri.
474.

Recti, puri, sinceri cordis hinc adolescens, è studiis ipsius in æratris ac virtutis flore morte abrepitus est. morbus, quo tabescerat illum longa patientia coronauit: sed ea quæ erga Dei matrem ferebatur præpensio teneræ voluntatis magnum operæ pretium tulisse visa est, quando longè ante mortem affirmatè prædicta, se die Beatissimæ Virginis migraturum è vita. Obiectante vero medieco die Beatissimæ Virginis Assumptionis, qui fieret quod non moreretur, cum id ita prædictisset; verecundâ modestiâ, solum, inquit, hoc scio, & hoc tantum dixi quod moriendum mihi sit aliquo die festo Beatissimæ Virginis;

quo autem illorum, id verò me lateat. At ipso Beatissimæ Virginis natæ die, cum accinctus quidem per Sacramenta semper esset ad mortem, tamen eodem securi de illo essent Patres, vicino Patre accito, iussit Patrum, ac fratrum coronam conuocari: tempus iam esse quo commendatio animæ recitaretur. Affluxere accersiti Patres acalij: & peractis iis, quæ res postulabat, Iacobus mortiens, prædictionem impleuit die Dei matris festo æternitati transcriptus.

Moral.

IOANNES

FARINA. SCHOL.

Hunc è Philosophia cursu euocatum ad vitam Deus. Deiparae amanda, calenda, laudibus célébrandæ

Italus in Sib.
cilia. 8. Septem.
1577. xstat.
15. Soc. 43.